

Kadonnutta aikaa etsimässä

Kate Thompson: *Vihreän saaren laulu*
Gummerus 2008.
Suomentanut Jaakko Kankaanpää

Mitä tapahtuu kun aikaa ei enää ole? Kun kaikilla on tunne siitä, että mitään ei koskaan ehdi tehdä kunnolla, ja että aika kulkee koko ajan nopeammin ja nopeammin? JJ Liddy, irlantilaisen pelimannisuvun vesa vastaa kysymyksiin antamalla äidilleen syntypäivälahjaksi lupauksen hankkia enemmän aikaa. Etsintäretki vie JJ:n tarujen Irlantiin, keijujen maille, johon hän yllätyksekseen huomaa oman sukunsa historian olevan sitkeästi kytköksissä.

Kate Thompsonin *Vihreän saaren laulu* on ylistys Irlannille, ja saaren kansanperinteelle – niin tanssille kuin legendoillekin, jotka tässä tarinassa heräävät eloon vihreän saaren kukkuloilla. Tarina on kirjaimellisesti matka irlantilaiseen kansanhistoriaan, sisältäen kertomuksia keijuista ja vaihdokaslapsista, jotka tarinan myötä kasvavat luontevaksi osaksi nykyajan ihmisen elämää. Vihreän saaren laulu kutoo myös irlantilaisen kansanmusiikin olennaiseksi osaksi itseään: suuri osa tarinasta kertoo musiikista ja rakentuu musiikille, kirjaimellisesti sekä kirjan rakenteen että teemojen kautta. Rakenteellisesti musiikin läsnäolo ilmenee siten, että jokaisen luvun loppuun on lisätty lukua käsittelevän teemamusiikin nuottikirjoitus. Temaattisesti musiikin juuret kulkevat syvemmällä. Tarinan maailmassa kerrotaan Irlannin katolisten pappien vihanneen musiikkia ja muusikkoja, koska kirkko uskoi irlantilaisen kansanmusiikin – jigien, reelien, hornpipejen ja hitaiden sävelmien – olevan peräisin keijuilta. Keijut puolestaan olivat jotakin joka ei ollut peräisin tästä maailmasta, ja näin ollen keijut sekä musiikki olivat uhka kristinuskolle. Tarinan edetessä ilmenee kuinka konkreettisella tavalla uskonto, musiikki ja ajan katoaminen kytkeytyvät toisiinsa. Vihreän saaren laulu on kirjoitettu taidokkaan humoristisesti, ja tarina itsessään on hauska, vaikka sen pinnan alla pyörteileekin vakavampia teemoja. Thompson on todellakin osannut keittää sellaisen sopan, jonka voisi kuvitella maistuvan kaikille fantasian ystäville.

Maria Loikkanen